ANUL X No. 2836 | Ediția de seară | MIERCURI 21 MAI 1897

Abonamente
încep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc înainte
Un an în țară 30 leĭ ; în streinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 » » » 25 »
Treĭ lunĭ 8 » » » 13 »
Numărul 10 banĭ
In streinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ streĭn în casă
V. Alexandri

Anunciurĭ
se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pag. IV . . . leĭ 0.50 banĭ
» » III . . . » 2.— »
» » II . . . » 5.— »
La un mare număr de Inserțiĭ se face reducțiĭ din taxe
Numărul 10 banĭ
Un numĕr vechiŭ 20 banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 23)
Director politic : ALEX. V. BELDIMANŬ
REDACTIA
PASAG. BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 23)

Spre însănătoșire

O dată cu ediția de SEARĂ a „Adevĕruluĭ" de astă-zĭ, cititoriĭ sînt rugațĭ să reclame chioșcarilor și vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ȘTIRILE DE DIMINEAȚĂ.

ȚARA SALBATECA

Alaltă-ierĭ, vorbind cu D. V. A. Urechiă, ziceam că partidul liberal n'a făcut nimica pentru îndulcirea moravurilor și introducerea domnieĭ legilor. Nu s'a văzut din parte'ĭ nicĭ un act din care să se poată conchide că avem în adevăr a face cu un partid cu sînge proaspăt în vine, cu apucăturĭ democratice și cu rîvnă de a fi urmaș al oamenilor de la 1848. In loc de o reală civilizare, avem legĭ și regulamente, avem lustrul apusean, am părăsit giubeaua și ișlicul, vorbim maĭ multe limbĭ, știm să aplaudăm pe Yvette Guilbert și pe Sarah Bernhardt ; dar, îndată ce ne găsim față în față cu firea noastră, redevenim sălbatecĭ pentru carĭ liberaliĭ n'aŭ făcut nimic ca să-ĭ civilizeze.

Boala principeluĭ moștenitor ne arată în ce hal sanitar trăim noĭ bucureșteniĭ și cum, pentru a lua măsurĭ higienice, trebue să se întîmple o nenorocire. Capitala țăreĭ n'are apă suficientă, n'are canalizare sistematică, n'are lumină în de ajuns, e lipsită de locurĭ de plimbare și fie-care stradă e un focar de pestilență. Dacă trecĭ de la centru la mahala, lîngă bulevardul luminat cu electricitate — care de altmintrelea luminează ca vaĭ de om — găseștĭ strade nepavate și acoperite de lacurĭ în carĭ bălăcesc copiiĭ și animalele. Cînd se întîmplă vre-o nenorocire, atuncĭ ediliĭ noștri se trezesc, descopăr în fundul conștiințeĭ lor că aŭ o misiune de îndeplinit și daŭ ordine, de pildă, ca șanțurile șoseleĭ Cotrocenĭ să se spoiască cu clor, ca gropile pline de gunoĭ și de animale moarte să se dezinfecteze.

Dar această febrilă activitate ține numaĭ atît cît durează și primejdia. Se poate ca să se facă o excepțiune cu palatul de la Cotrocenĭ, se poate să se scape mahalalele din preajma casteluluĭ de toate boalele molipsitoare carĭ le bîntuie ; cum prințĭ nu se găsesc însă prin toate mahalalele, acestea vor rămînea în părăsire pînă se vor întîmpla noŭĭ nenorocirĭ carĭ să pasioneze opiniunea publică.

La noĭ se cheltuiesc sute de miĭ de leĭ și adesea milioane pentru șosele și podurĭ ; avem chiar un minister de lucrărĭ publice și atîtea comisiunĭ și sub-comisiunĭ carĭ se ocupă de căile noastre de comunicațiune. Șoselele însă sînt în așa stare, că ne fac de rușine față de vizitatoriĭ străinĭ. Pe lîngă aceasta, în fie-care primăvară rîurile inundează și iaŭ cu dînsele podurile. De îndată ce podul a fost reparat saŭ înlocuit, nimenĭ nu se maĭ gîndește că la anul se va întîmpla exact acelașĭ lucru. Statul, dacă ar fi un bun părinte de familie, nu ar face aceste lucrărĭ costisitoare numaĭ pentru un an. Liberaliĭ, ca și conservatoriĭ, aŭ urmat acest sistem de tenbilizm și provizorat, așa că toate lucrările noastre publice ne sînt nefolositoare, tocmaĭ atuncĭ cînd ar trebui să ne fie de folos.

Față de orașele străine, Bucureștiĭ aŭ înfățișarea unuĭ sat, cu locurĭ virane neîngrijite și neîngrădite, cu clădirĭ în stil sîrbo-bulgar, cu bordeĭe carĭ fac rușinea unuĭ oraș civilizat. Astă-primăvară, cînd Frantz-Joseĭ a venit în Bucureștĭ, guvernul, comuna și regele șĭ-aŭ dat seama că prea ne facem de rîs. Ne-am apucat de-am împodobit maidanurile, am mascat cu decorațiunĭ clădirile prea compromițătoare și ast-fel s'a crezut că se va putea da suveranuluĭ vecin iluziunea unuĭ oraș civilizat. Impăratul a plecat, dar plăgile acestea rușinoase ale Capitaleĭ aŭ rămas și nimenĭ nu se maĭ gîndește că, făcînd puține sacrificiĭ, s'ar putea întru cîtva îndepărta. Și aceasta nu numaĭ pentru ochiĭ lumeĭ străine, ci pentru a avea noĭ înșine mîndria că sîntem o țară civilizată.

Ce a făcut partidul liberal în acest sens? Nimic, absolut nimic. Toată munca i-a fost să se mențină la putere, uĭtînd că liberalizmul în Occident a avut tocmaĭ menirea de-a îndrepta și polei moravurile.

Eĭ bine, și din acest punct de vedere liberaliĭ aŭ fost maĭ pre jos de chemarea lor.

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Brava luĭ!

Keferisticul primar al Capitaleĭ, pentru a da o dovadă vie de interesul ce poartă alteței sale prințuluĭ Ferdinand, a luat eroica deciziune de a curăți maidanul de la Cotrocenĭ.

După o matură gîndire și după ce a consultat pe distinsul bărbat Zaharia, Keferomanul a dat ordine severe ca maidanul din apropierea palatuluĭ să fie dezinfectat cu var hidraulic din valea [illegible].

Cu această ocazie, maĭ mulțĭ fabricanțĭ de var s'aŭ prezintat la primărie, oferind varul cu preț redus, dar cu condiția ca să se autorizeze afișagiul următoareĭ reclame la cele patru puncte cardinale ale locuuluĭ viran :

„*Acest maidan a fost dezinfectat cu var hidraulic* din fabrica D-luĭ X..., singurul var suveran în potriva tifosuluĭ, pleurezieĭ și bronco-pneumonieĭ".

Se spune că Kefereaua a cerut 24 zile de gîndire pentru a se putea pronunța în cunoștință de cauză.

Vax.

Omul macabru

Mitiță Sturdza e vesel!

Da, e vesel Mitiță și liberaliĭ toțĭ sînt veselĭ, pentru că boala prințuluĭ moștenitor ar fi prelungit agonia guvernuluĭ.

Un liberal sturdzist spunea : „Această nenorocire a întărit mult situația cabinetuluĭ, fiind că acum nimenea în țară și nimenea la palat nu se maĭ gîndește la răsturnarea guvernuluĭ" !

Iată, prin urmare, un guvern, maĭ exact, un șef de guvern care nu-șĭ datorește existența de cît nenorocirilor și calamităților. Cînd e nevoie de făcut scuze, vine Sturdza ; cînd e războĭ în afară, vine Sturdza ; cînd se întîmplă altă nenorocire, rămîne Sturdza ! Din bătrînĭ am învățat că năvala lăcustelor este semn prevestitor de invazie muscălească și de războĭ. Din vremurile de față am aflat că Sturdza la putere însemnează o epocă de năpaste, de vărsărĭ de sînge, de potopurĭ și de morțĭ tragice.

In viitor, cînd vre-un romîn va întreba la ce an a guvernat Mitiță Sturdza în Romînia, fie-care, fără a ști precis anul, va răspunde : „Sturdza a stăpînit pe vrea scuzelor către Ungurĭ, pe vremea răspunsuluĭ umilitor daĭ uneĭ note austro-ruse, pe vremea înecurilor, pe vremea detronăreĭ mitropolituluĭ primat, pe vremea ciumeĭ, pe vremea mareluĭ foc din Paris, pe vremea vărsărilor de sînge în Orient, pe vremea cînd aŭ murit, ca nicĭ odată în Romînia, treĭ marĭ bărbațĭ de stat într'un singur an (Dimitrie Ghica, Alexandru Lahovari, Ion Ghica), în sfîrșit sub ministerul luĭ Dimitrie Sturdza prințul Ferdinand al Romînieĭ a sărut de boală grea.

Dumnezeule al părinților noștri, răstoarnă pe Sturdza de la putere, căcĭ, la din contra, alte nenorocirĭ proaspete amenință Romînia și cele cincĭ continente.

Dragoș.

Palatul de la Cotrocenĭ

Capela

Medicii prințuluĭ

Dr. Buiciliu
(După o fotografie de acum treĭ anĭ).

Dr. Kremnitz

Dr. LEYDEN
(După o fotografie din 1886)

GARIBALDIENII LA LUPTA

(Corespondență particulară a *Adevĕruluĭ*)

Ricciotti. — Contra cavaleriei turceștĭ. — Ceĭ morțĭ. — Cipriani. Batalionul Meren.— Lupte acestuĭ batalion.

Lamia, 14 Maĭ, 1897

Din lungile telegrame ce am trimis, cetitoriĭ „Adevĕruluĭ" aŭ putut să vadă chipul splendid cum s'aŭ purtat garibaldieniĭ la Domokos. „Cămașa roșie" a obținut un noŭ succes, — iar Ricciotti Garibaldi 'șĭ-a cîștigat admirația lumeĭ întregĭ prin îndrăzneala sa, tot-d'a-una întovărășită de un perfect tact strategic.

După cum se știe, coloana Ricciotti era însărcinată să păzească pasul Dranița, situat la extremitatea stîngă a avant-posturilor greceștĭ. Ricciotti Garibaldi, după ce a petrecut o noapte prin stufișurĭ, se îndreptă spre Tzamassi, unde ajunse cam pe la miezul zileĭ de 6 Maĭ. Aci nu stătu nicĭ o oră, căcĭ primi ordin să se scoboare în cîmpia ce se întinde între satele Aslamlar și Kazimir. Marșul se făcu repede și în mare ordine—și în curînd garibaldieniĭ se aflaŭ pe înălțimile din jurul luĭ Kazimir, unde îĭ întîmpină o ploaĭe de gloanțe turceștĭ.

*

La prima ciocnire, Ricciotti dădu ordin ca o companie să meargă să ocupe una din micile coline ce se întîlnesc foarte des prin Tesalia. In cîte-va secunde, ordinul fiind executat, compania de garibaldienĭ se desfășură pe creasta colineĭ și începu să răspundă focurilor turceștĭ.

In acel moment căzu și nenorocitul Fratti, care înainta în primul rînd. Se știe că Fratti făcea parte, cu gradul de locotenent, din statul-major al corpuluĭ garibaldian, dar, fiind însetat după luptă, a renunțat la calul săŭ și rangul de ofițer și, luînd și pușca și cartușiera, a intrat în rîndurĭ ca simplu soldat. Fratti a fost lovit de un glonte vrăjmaș tocmaĭ pe cînd voia să dea unor camarazĭ aĭ săĭ oare carĭ lămurirĭ asupra distanțeĭ la care se afla inamicul, pentru ca dînșiĭ să-șĭ poată regula tirul. Primul care i-a venit în ajutor a fost doctorul Casazza, din Pavia ; dar toate ostenelile acestuĭa fură zadarnice : Fratti murĭ după cîte-va minute, fără să poată pronunța vre un cuvînt. Cadavrul săŭ, pus pe un catîr, fu transportat la Dranița, unde a fost îngropat alăturĭ de căpitanul grec Baratasis, care a căzut comandînd legiunea filoelenică.

*

La orele 4 după amiază, coloana luĭ Ricciotti Garibaldi intră într'a doua fază a acțiuneĭ sale. După un foc bine nutrit de ambele părțĭ, cîte-va escadroane de cavalerie turcească înaintară asupra colineĭ pe care se aflaŭ garibaldieniĭ, încercînd să înconjoare pe aceștia printr'o mișcare repede în jurul aripeĭ stîngĭ. Dar Ricciotti preveni mișcarea inamiculuĭ și, aruncînd în potrivă-ĭ două companiĭ, le comandă să întreție un foc viŭ și bine nutrit. Cavaleria turcă fugi în dezordine, iar Garibaldi, concentrînd toate companiile sale pe dreapta și punîndu-se în capul lor, le conduse la un atac contra a treĭ saŭ patru batalioane turceștĭ, răspîndite pe cîmpie și însărcinate de a susține retragerea cavaleriei turceștĭ.

Atacul s'a dat cu multă vehemență și cu o îndrăzneală demnă de cele maĭ frumoase tradițiunĭ garibaldiene. Batalioanele turceștĭ nu așteptară mult, ci, aruncînd armele, o luară la fugă, urmînd pilda dată de cavaleria dezordonată. Turciĭ părăsiră linia dreaptă pe care o ocupaŭ de vre-o 48 ore. Ricciotti abia putu să înfrîneze impetuozitatea trupelor sale și, printr'o mișcare repede, să le readucă la pozițiunea pe care maĭ nainte o apărase cu atîta tărie și curaj.

*

In această ciocnire, garibaldieniĭ aŭ luat maĭ multe trofeĭe, între carĭ maĭ multe vase cu bere, ceea-ce dovedește maĭ mult de cît orĭ-ce că printre Turciĭ învinșĭ de garibaldienĭ se aflaŭ și mulțĭ ofițerĭ și sub-ofițerĭ germanĭ.

Ricciotti voia cu orĭ ce preț să apere aripa stîngă a Grecilor, care era foarte slabă— și aceasta n'ar fi putut o face cu nicĭ un preț dacă urma tactica dezastroasă a defensiveĭ, adoptată de maĭ toțĭ coloneliĭ armateĭ elene. Și, într'adevăr, garibaldienilor luĭ Ricciotti se datorește faptul că principele Constantin a putut să se retragă în bună ordine de la Domokos și să nu repete aci tot catastrofa de la Larissa.

Dintre garibaldieniĭ rănițĭ, unul, și anume Garonni din Roma, a murit, puțin după ce ajunsese la ambulanța din Santa-Marina, și a fost îngropat de camaraziĭ săĭ. Patru garibaldienĭ aŭ rămas pe cîmpul de luptă ; trupurile lor n'aŭ maĭ putut fi regăsite.

*

Din coloana luĭ Ricciotti, un batalion, de sub comanda luĭ Meren, s'a luptat în primele rîndurĭ ale avant-posturilor grecești de la Domokos. Acest batalion, atașat la a patra brigadă grecească, ocupa una din pozițiunile cele maĭ expuse, care servea de țintă bombelor artilerieĭ și gloanțelor infanterieĭ turceștĭ.

Amilcar Cipriani, de și lipsit de arme, se afla printre primele rîndurĭ. Batalionul îl primise cu urale, iar el, ca răspuns, a dezvoltat

în tot timpul o activitate febrilă, distribuind cartuşe, regulînd tirul şi inspirînd curaj soldaţi'or. Batalionul a fost decimat; el nu s'a retras de cît după ce nu maĭ era nicĭ un chip de a putea rezista.

Cel d'întîĭ a căzut Pini din Arezzo, un tînăr iubit de întregul batalion. Apoĭ căzu Guido Capelli din Milano, care îşĭ presimţise sfîrşitul, căcĭ, cu o zi înainte de a muri, a scris o poezie în care se afla următorul pasagiu: „Dacă într'o zi veĭ vedea trecînd un „sicriŭ sărac acoperit cu florĭ, fără preoţĭ şi „fără cîntece, gîndeşte-te, fetiţo, că el conţine „trupul meŭ, trupul unuĭa care a căzut pen„tru libertate."

Pol.

Impresiunĭ şi Palavre

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Intîlnirea

— Dar cum să-ţĭ dezleg limba, cînd nu ne cunoaştem? zicĭ tu, *Celesto*, şi par'că aĭ aştepta ca eŭ să zic:—Lucrul este foarte uşor; haide să facem cunoştinţă..

Pornind de aicĭ, prin asociaţii ne de ideĭ, fantazia mea s'a pus în lucrare şi d'ĭ cu brodatul, dăĭ cu brodatul... pînă am ţesut un întreg vis:

„Par'că ne-am scris, ne-am hotărît ceasul şi ziua şi amin doĭ, sfioşĭ ca duĭ copiĭ, ne-am apropiat unul de altul. Intreaga ta făptură era ca de sticlă şi puteam observa toate emoţiunile ce-ţĭ vînturaŭ sufletul. Pieptul ţi se umfla şi deprima în mod sacadat, ca valurile uneĭ mărĭ, inima îţĭ bătea. In mintea ta era o furtună şi această întrebare stăpînea totul: ce cauţĭ tu aicĭ, în acest loc, ca să te întîlneştĭ, să facĭ cunoştinţa în chip aşa de romanţios cu un corespondent al tăŭ burtos, chel şi prozaic? Probabil că între alte sentimente era şi acela al ridicoluluĭ. „Să ne vază cine-va,—iţĭ ziceaĭ tu,—ce ideĭ şi-ar face de mi e bănuind că dragostea m'a adus la această întîlnire. Eŭ, *Celesta*, fireşte aşĭ putea fi o *Julietta* în carne şi oase, dar *Chiţibuş*, Romeo, fugĭ încolo, ar fi un colosal hohot de rîs, cînd am apare, la lumina focululuĭ bengal, în scena celebră din grădină".

Acest sentiment de ridicol domneşte şi în mine. Plecînd spre această întîlnire, la care nu prea ştiŭ ce caut, mi se pare că, dacă m'ar vedea lumea, ar ride de mine. Imĭ sug burta şi strîng cingătoarea ca să nu par aşa mastodontic; de cu vreme am spus frizeruluĭ să-mĭ taie toate firele albe carĭ îmĭ dezonorează barba; despre chelie, sînt liniştit: voĭ sta cu pălăria în cap....

Şi pare că aĭ venit, am venit, ne-am întîlnit şi că, după o jumătate de ceas de ezitare, ne-am făcut prietenĭ, ne-am pus la vorbă ca doĭ vechĭ amicĭ şi am început să desfacem lungul mosor al palavrelor. Mă domineză însă un sentiment de ruşine şi pare că sînt într'o situaţiune delicată. Necunoscîndu-te, ţĭ-am zis atîtea şi atîtea pe carĭ le poţĭ scrie cînd vorbeştĭ uneĭ necunoscute şi încă prin scris. Azĭ, sînt faţă în faţă, cu o fată frumoasă şi cuminte, şi mă simt ruşinat de atitudinea mea necuviincioasă.

Tu, însă, pare că nu-ţĭ daĭ seamă, vorbeştĭ cu mine ca şi cu fratele tăŭ cel maĭ mare şi cauţĭ să însufleţeştĭ o conversaţiune care din partea mea lincezeşte...

...Şi aŭ trecut orele şi eraŭ multe să maĭ treacă în această dulce intimitate, dacă eŭ, robul datorieĭ şi al ceasurilor fixe, nu aşĭ fi trebuit să întrerump farmecul care ne legase în mrejele firuluĭ săŭ de tort...

. . . .

Că toate aceste sînt poveştĭ, o ştiĭ prea bine, cum, vaĭ! o ştiŭ şi eŭ, acum cînd secretarul de redacţie mă trage de mînecă şi îmĭ spune să o scurtez, de oare-ce pe aceste timpurĭ nu se caută „fleacurile" mele, ci amănunte cu privire la boala luĭ Ferdinand.

...Şi, cum vezĭ, am scurtat-o!

Chiţibuş

Din Iaşĭ

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ")

Tot în chestia spitaluluĭ izraelit. — Consfătuire medicală. — O rezoluţie. — Grevă de medicĭ.

Tot în chestia spitaluluĭ izraelit

Reviŭ azĭ asupra chestiuneĭ spitaluluĭ izraelit, pentru că lucrurile par a lua o faţă foarte neplăcută atît pentru epitropĭ, cît şi pentru medicul destituit. Iată într'adevăr cele petrecute. — Toţĭ medicii ieşenĭ sînt invitaţĭ ca să se întrunească Joĭ seara în saloanele D-luĭ dr. Herzenberg.

Consfătuire medicală

O consfătuire a lumeĭ medicale, iată un eveniment pentru Iaşĭ, şi natural că nu eŭ voĭ fi acela care să nu mă interesez de scopul şi maĭ ales de hotărîrea aceluĭ conglomerat hipocratic. — Şi totuşĭ medicii ieşenĭ, ca oamenĭ ce se respectă, aŭ luat o deciziune de a păstra momentan secretul hotărîreĭ lor.— Unul maĭ indiscret a avut fericita ideie de a-mĭ comunica cele petrecute şi rezultatul m'a uimit. Acuzatul nevinovat protestează în contra intervenireĭ medicilor pentru a-ĭ lua apărarea. — Şi, graţie acesteĭ protestărĭ a D-luĭ O hs, s'a luat o rezoluţie cu totul alta de cît aceea ce se credea că va fi votată.

O rezoluţie

Medicii întrunițĭ aveaŭ de gînd a vota o rezoluţie prin care, protestînd în contra măsureĭ vexatorie demnităţeĭ unuĭ coleg al lor, să roage epitropia să bine voiască a reintegra pînă în 48 de ore pe d-rul Ochs ca medic secundar; iar în caz contrar să roage pe numitul doctor să demisioneze motivat, medicii ieşenĭ obligîndu-se pe cuvîntul de onoare ca nicĭ unul să nu primească a fi medic al spitaluluĭ, ceea ce ar provoca o desfiinţare a acesteĭ instituţiunĭ filantropice.

Grevă de medicĭ

Lucrul însă a luat o altă faţă.

D-rul O hs refuzînd apărarea ce se făcea demnităţeĭ sale personale, medicii, în interesul apărăreĭ prestigiuluĭ medical, aŭ luat o deciziune menită a produce multe încurcăturĭ administraţieĭ spitaluluĭ.

E vorba de o adevărată grevă şi de nişte lucrurĭ carĭ numaĭ bine nu pot să aducă.

Ramiro

CRONICA

Rezultate fericite

Nu se ştie încă rezultatul boaleĭ prinţuluĭ Ferdinand. Orĭ care ar fi acest rezultat, el numaĭ bun nu poate fi pentru bietul bolnav. In schimb, boala prinţuluĭ a avut ca urmărĭ o mulţime de alte rezultate fericite pentru uniĭ creştinĭ.

Maĭ întîĭ de toate, C. F. R.—părintele microbilor din Capitală — s'a văzut silit să se certe cu eĭ şi să le dea războĭ. O scăpa saŭ nu prinţul, nu se ştie; locuitorii din strada Carol Davila însă trebuie să bine-cuvinteze această boală.

Al doilea, bărbaţiĭ aŭ scăpat de vecinica propunere: Haĭde, dragă, la şosea. Clişeul ţa fost schimbat pentru această dată şi cucoana zice D-luĭ:

— Haĭde, dragă, la Cotrocenĭ!

Al treilea rezultat fericit este pentru birjarĭ şi în special pentru berariĭ carĭ sînt în vecinătatea redacţiilor, şi

Al patrulea e că Dim. Sturdza a murdărit obrazul D-luĭ P. P. Carp, făcînd pace cu el „în aceste momente grave prin carĭ trece ţara".

...Şi acum ar fi momentul ca să înşir şi rezultatele nefericite... dar pentru aceasta ar trebui şi loc şi timp—şi eŭ de-abia cu scandal am putut trece în ziar cronicuţa de astă-zĭ.

Fix

Depeşile „Adevĕruluĭ"

KRACHUL FINANCIAR

— Serviciul telegrafic particular —

Viena, 19 Maĭ, orele 11 noaptea

Din Atena se depeşează că, în urma energicelor măsurĭ ce s'aŭ luat, pericolul uneĭ mişcărĭ antidinastice primejdioase este înlăturat.

Cheltuelile enorme necesitate de actualul războĭ aŭ zdruncinat şi maĭ mult finanţele greceştĭ, făcînd iminentă izbucnirea unuĭ krach financiar.

Guvernul grec declară că dacă Tesalia va rămîne în mîna Turcilor pe vremea recoltelor, atuncĭ izbucnirea foameteĭ este inevitabilă.

Spitz.

INTERVENŢIA RUSIEI

— Serviciul telegrafic particular —

Atena, 20 Maĭ, ora 1 noaptea

Regele Grecieĭ, disperat de situaţia în care se află, s'a hotărît să facă apel la Rusia. In acest scop, regele a făcut o vizită D-luĭ Onou, ambasadorul Rusieĭ la Atena. După vizită, regele George a trimis o lungă depeşă ţaruluĭ, rugîndu-l ca să intervie în favoarea creştinilor cotropiţĭ de Semi-lună.

Fior

LEGEA CARTELELOR

— Serviciul telegrafic particular —

Viena, 20 Maĭ, orele 2 noaptea

Aflu că guvernul austriac are intenţia de a elabora un proiect de lege pentru stabilirea unor cartele, carĭ să înlesnească stabilirea şi menţinerea preţurilor pentru obiecte de consum.

Spitz.

DE-ALE SPORTULUI

— Serviciul telegrafic particular —

Viena, 20 Maĭ, orele 3 noaptea

Jocheĭul Safir, învingătorul de la premiul Derby, a căzut mort imediat după ce a trecut starterul.

*

Bursa se menţine stabilă.

Spitz.

Vilhelm II la Paris

Expoziţia. Vizita. Ce cred oamenii politicĭ?

Se ştie că împăratul Germanieĭ ar fi dat să se înţeleagă că va veni la Paris cu ocaziunea expoziţiuneĭ din 1900.

Prin această vizită, împăratul urmărea scopul de a dezarma pe Francezĭ şi de a preface ura acestora contra Germanieĭ în simpatie pentru dînsa. Calatoria aceasta este foarte mult discutată, aşa că ziarul „Gaulois" a crezut că ar fi bine sa pue maĭ multor oamenĭ politicĭ şi publiciştĭ cestiunea dacă cred posibila o calatorie a împăratuluĭ Germanieĭ la Paris.

Răspunsurile date pînă acum sînt negative.

*

D-na Adam de la „Nouvelle Revue" scrie: „Dacă Francezĭ ar primi pe împăratul Germanieĭ, eĭ s'ar expune rîsuluĭ lumeĭ întregĭ".

Maurice Barrés ameninţă pe împărat, spunînd că poporul parizian va primi pe Wilhelm II cu pietre.

Cassagnac zice că împăratul, prin această călătorie, vrea să ĭ zarmeze moraliceşte pe Francezĭ; toţĭ patrioţiĭ trebue să protesteze contra uneĭ asemenea ruşinĭ.

Drumont scrie că împăratul—dacă are poftă— poate să vie la Paris, dar maĭ întîĭ să restitue Franţieĭ Alsacia şi Lorena.

Francis Charmes declară că această călătorie e inoportună, iar generalul du Barail scrie: „Dacă împăratul ar veni la Paris, trebuie să'l primim cu stimă; dacă patriotizmul ne va împedeca însă de la aceasta, trebuie să încercăm ca, pe cale diplomatică, să împiedicăm o asemenea vizită".

Extern.

CRIMA DIN HUŞI

(Coresp. part. a ziaruluĭ „Adevĕrul")

Expertiza medicală — Probele — Cercetările Reclamaţiunile.— Un alt zvon—Cine-i comisarul Petrescu?

Miercurĭ de dimineaţă, 14 Maĭ, s'a văzut ieşind de la comisia II-a o căruţă, care se îndreptă spre părţile cele maĭ dosnice ale oraşuluĭ.

Trecătoriĭ, văzînd ceva suspect, se duc la căruţă, ridică învelişul şi daŭ de un mort, pe care îl cunoscură pe dată: era cantonistul C. Rîpan, pe care, Lunĭ seara, la 12 Maĭ, comisarul Petrescu l-a ridicat de la cantonul No. 1, unde locuia şi unde lucrase toată ziua la şosea.

El a fost transportat cu trăsura de către birjarul Lupu Rabinovicĭ, care arată că: Rîpan, de la canton pînă la arest, a fost într'una bătut de comisarul Petrescu

Motivul arestăreĭ se atribue spargereĭ cameĭ D-luĭ N. Enculescu, secretarul comuneĭ.

Dar se zice că adevăratul motiv ar fi acesta: Incă de la începutul anuluĭ, Petrescu voia să puie cantonist pe un favorit al săŭ şi, pentru a-şĭ atinge ţinta, alungase pe Rîpan din canton în mijlocul ierneĭ. Nenorocitul, care rămăsese pe drumurĭ cu patru copiĭ micĭ, numaĭ graţie D-luĭ inginer şef a scăpat de urgia luĭ Petrescu. Şi poate că era maĭ bine să fi părăsit cantonul, căcĭ acuma ceĭ patru copiĭ micĭ nu ajungeaŭ să cerşească.

Rîpan despre toate acestea se tînguise D-luĭ I. Petrov, conductor poştal.

Expertiza medicală

Administraţia se pune în mişcare.

Insuşĭ D. Calligari, în ziua de 14, înainte de a se face expertiza medicală, se duse la tribunal şi declară în camera de consiliŭ a magistraţilor că Rîpan a murit de durere de inimă.

Şi cele spuse de D. Calligari— adevărate saŭ nu— aŭ prins de minune, căcĭ medicii experţĭ, medicul Manea şi medicul oraşuluĭ, Chernbak, aŭ „probat" — deşi corpul era plin de vînătăĭ — că Rîpan a murit din pricina beţieĭ.

Dat fiind faptul că în cauză se afla administraţia, rezultatul expertizeĭ nu ne miră.

Probele

Că Rîpan n'a murit din cauză de boală, se poate vedea din cele ce urmează:

1) Rîpan era sănătos, căcĭ la 12 Maĭ a lucrat toată ziua pînă ce a fost arestat;

2) Cu martoriĭ I. Petrov şi T. Ţintă s'a stabilit duşmănia ce avea contra luĭ comisarul Petrescu;

3) Femeĭa Catinca Rîpan ducîndu-se la 13 Maĭ să-l vadă la arest, Rîpan se ruga să-l scape, că-l ucid în bătaĭe;

4) Birjarul Lupu Rabinovicĭ declară că de la canton pînă la arest Rîpan a fost într'una bătut şi izbit cu capul de trăsură de către comisarul Petrescu;

5) D. G. V. Popescu, comerciant, declară că în ziua de 13 Maĭ se afla la poliţie cînd Petrescu spunea colegilor săĭ că unul mărturiseşte faptul, dar că cel l'alt, Rîpan, neagă; are să'l bată însă cu colţuniĭ plinĭ cu nisip pînă ce va mărturisi şi ţîţa ce a supt de la mumă-sa.

Şi ce e drept că s'a ţinut de cuvînt, căcĭ a doua zi dimineaţa Rîpan a fost scos mort din arest.

Cercetările

Joĭ, la 15 Maĭ, parchetul s'a pus în mişcare. S'a făcut un fel de cercetare sub auspiciile luĭ Răducănescu, care azista pentru a intimida martorii pe carĭ îĭ introducea un alt agent poliţienesc pe cînd, afară, Petrescu ameninţa pe martorĭ că are să-ĭ ucidă dacă vor spune cum-va că el a omorît pe Rîpan.

In privinţa aceasta sînt probe.

Faptul s'a denunţat D-luĭ procuror.

Reclamaţiunile

Femeĭa mortuluĭ, văzînd cît de puţin interes se dă justeĭ sale plîngerĭ, a reclamat D-luĭ ministru de justiţie şi D-luĭ procuror general, arătînd că medicii fiind din localitate şi slujbaşĭ tot-odată şi fiind în cauză comisarul Petrescu, susţinutul şi protejatul prefectuluĭ Calligari (după cum se dovedeşte cu acte scrise, căcĭ, cînd s'a cerut suspendarea luĭ Petrescu, D. Calligari n'a voit să ţină seamă nicĭ de procurorul general) şi fiind aci vorbă de un omor, iar nu de o comedie,—cere în numele legeĭ o altă expertiză medicală, străină de localitate şi azistată de D. procuror general.

Un alt zvon

Cu Rîpan maĭ era închis şi un altul, care se zicea că-ĭ e complice.

Presupusul complice nu se ştie de unde-ĭ şi ce a devenit acuma.

In ziua descoperireĭ omoruluĭ, poliţiştiĭ aŭ răspîndit zvonul că a evadat, ceea ce era imposibil, căcĭ arestul comisieĭ II-a e în nişte beciurĭ cu gratiĭ groase de fer la ferestre şi, afară de asta, maĭ era şi în fiare.

Aşa dar, cum a putut să fugă? Şi apoĭ de ce n'a fugit şi Rîpan?

Lumea vorbeşte că şi acesta ar fi mort şi cadavrul îndosit.

Cine-ĭ comisarul Petrescu

Pe timpul conservatorilor, acest Petrescu era un simplu cismar într'o mahala. D. Toleman, văzîndu-l că are aptitudinĭ poliţieneştĭ, l-a numit comisar, slujbă în care s'a distins prin vr'o 20 de condamnaţiunĭ pentru bătăĭ.

Apoĭ se maĭ ştie rolul îngrozitor ce a jucat în 1894, cu ocaziunea omoruluĭ luĭ Josep Filip Toma. (Ar fi de dorit ca D. procuror să vadă dosarul No. 571/94.)

D. Calligari, cînd a ajuns şi D sa prefect, a alungat tot ce a găsit onest în poliţie şi s'a înconjurat de un Răducănescu, Petrescu, şi alţiĭ. Acest Petrescu, încurajat de protectorul săŭ, a bătut într'un mod mişelesc, în mijlocul strădeĭ, pe vr'o cîţi-va comercianţĭ şi, nefăcîndu-i se nicĭ o observaţie măcar, numitul agent poliţienesc a mers aşa de departe, că azĭ omoară în beciurile poliţieĭ pe Rîpan.

Coresp.

Faure la Petersburg

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Colonia, 19 Maĭ. — Se anunţă din Petersburg Gazeteĭ de Colonia *că circulă ştirea în acest oraş că D. Felix Faure va sosi la Petersburg la 13 Iulie, pe mare.*

Procesul Tausch-Lützow

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Berlin, 19 Maĭ.—Procesul Tausch-Lützow. D. Baeck, secretar general, şi Windheim, preşedintele poliţieĭ, depun în favoarea luĭ Tausch.

D. Lubczinski, apărătorul luĭ Lützow, renunţă la aparare, din cauza uneĭ controverse cu procurorul general.

El reia apărarea numaĭ după ce procurorul şi-a retras incriminările sale.

Apoĭ vin depunerile D-luĭ Fink, redactor şi ale D-luĭ Muehl, consilier intim. D. Muehl depune într'un mod care nu e defavorabil luĭ Tausch.

D. Eckhard, directorul poliţieĭ, declară că, în Decembrie 1894, a primit o scrisoare semnată Salitz şi scrisă de Lützow. Martorul n'a avut relaţiunĭ cu Lützow.

Agentul Beck da amănunte privitoare la arestarea luĭ Lützow. N'a observat nicĭ odată ca Tausch să se fi dedat la intrigĭ politice.

După interogatorul D-luĭ Leckert tatăl, Henri Leckert declară că Lützow ĭ-a remis două articole pentru „Lumea de Lunĭ".

Lützow confirmă această declaraţiune, zicînd că a primit aceste articole de la Tausch, ceea ce acesta neagă.

Leckert declară că şi-a dat cuvîntul de onoare că nu va numi pe autorul articoluluĭ asupra toastuluĭ ţaruluĭ; el îşĭ va ţine cuvîntul. Viitoarea şedinţă se va ţine mîine.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul „Agenţieĭ Romîne")

Berlin, 19 Maĭ. — Reichstagul a adoptat în a treia citire liberala lege asupra asociaţiunilor, aşa precum a fost votată în a doua citire.

Sofia, 19 Maĭ. — D. Bachmetiew, agent diplomatic rus, a remis prinţuluĭ scrisorile sale de creanţă, în audienţă solemnă.

Seara s'a dat un prînz la palat în onoarea D-luĭ Bachmetiew.

Turciĭ din Creta

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Canea, 19 Maĭ. — Turciĭ aŭ ieşit din Candia şi, după ce aŭ atacat pe insurgenţĭ, le-aŭ luat vitele.

Grecia în Camera italiană

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Roma, 19 Maĭ. — Camera deputaţilor. *Răspunzînd la o interpelare a D-luĭ Imbriani, D-nul Visconti Venosta zice că concertul puterilor a dat siguranţa Europeĭ; n'a împedicat conflictul greco-turc, dar a înlăturat pericolul european.*

Menţinerea blocăriĭ insuleĭ Creta era motivată de consideraţiunĭ umanitare şi politice. Puterile îşĭ propun să atenueze prin mediaţiunea lor consecinţele războiuluĭ şi să obţină pentru Creta un regim conform declaraţiunilor lor precedente. Scopul ce guvernul italian doreşte să vază atins este acela al uneĭ pacificărĭ durabile.

D. Imbriani declară că nu este mulţumit de declaraţiunile ministruluĭ şi-şĭ rezervă să prezinte o moţiune.

Al doilea răspuns al Porţeĭ

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Londra, 19 Maĭ. — Se anunţă din Constantinopol „Agenţieĭ Reuter" că în răspunsul săŭ la a doua comunicare a ambasadorilor, de la 17 Maĭ, Poarta perzistă în încheĭerea unuĭ armistiţiu de 15 zile, care să se poată reînoi dacă negocierile în privinţa păciĭ nu s'ar termina pînă atuncĭ. — Poarta doreşte foarte mult să încheĭe pace cît maĭ curînd.

Greciĭ din Atena zic că Grecia este gata să încheĭe un armistiţiu.

REPORTAGIU

Din Capitală

Secţia 20 deţine pe individul Ştefan Popovicĭ, bănuit că ar fi furat 800 leĭ de la un bărbier din str. Buzeştĭ.

Contra sa există şi un mandat de arestare.

Poliţia Capitaleĭ a arestat pe individul Dimitrie Ionescu, servitor la D-na Athena, din calea Călăraşilor 317, care a sărit asupra stăpîneĭ sale cu un satîr.

Din ţară

In noaptea de 17 Maĭ, nişte făcătorĭ de rele aŭ spart biserica din com. Crochina, jud. Ialomiţa.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

15

VALSUL BĂRBAŢILOR

Partea întîĭa

JENNY „AC-UŞOR"

VI

Gontran, după sfatul Jeaneĭ, făcu un demers.

Vorbi de căsătorie.

Proprietarul rîse:

— Fata D-tale e logodnică de un an de zile. A avut de logodnicĭ pe D. d'Alboize, pe D. Dupat, pe D. Leandry... N'a luat-o însă nimenĭ, saŭ poate n'a voit ea să ia pe nimenĭ... Şi D. Thommeret o să vă scape prin degete ca şi ceĭ-l'alţĭ...

— Căsătoria fiiceĭ mele se va face peste opt zile...

— In opt zile se pot întîmpla multe!...

Gontran cercă să-l roage. Iĭ vorbi de femeĭa sa pe care un ast-fel de eveniment ar zdrobi-o.

Proprietarul dădu din umerĭ şi îĭ zise aspru:

— Cunosc traĭul D-tale.... Eştĭ ruşinea caseĭ... Dacă femeĭa D-tale moare, să fiĭ convins că D-ta aĭ omorît-o.. Locatariĭ spun că te văd beat de două orĭ pe săptămînă... Nu mă supără cîtuşi de puţin ocaziunea ce-mĭ prezinţĭ de-a te da afara pe uşă.

Duperrier nu putea răspunde nimic.

La întoarcere, spuse fiiceĭ sale:

— Trebuie să ne aşteptăm la orĭ ce.. Proprietarul e nemlădios.

Şi, după cîte va clipe de tăcere, văzînd pe Jeana că-şĭ şterge ochiĭ de lacrimĭ, adăogă;

— Thommeret singur ar putea să ne scape!

Ea înălţa capul.

— Nu vreaŭ să te adresezĭ generozităţeĭ luĭ....

— Dar gîndeşte-te la mama ta...

— Mă gîndesc.... şi sînt dispusă ca după căsătorie să fac demersul dureros de care îmĭ vorbeştĭ.... Dar acest lucru vreaŭ să-l fac eŭ singură, nu vreaŭ ca el să pornească din parte ţĭ....

— Ce are a face asta... e vorba să scăpăm din încurcătură.... Te sfătuiesc să nu întîrziĭ....

Şi plecă la club, ca să caute în beţie uĭtarea infamieĭ sale..

Da, Thommeret era suprema resursă....

Bolnava nu trebuie să afle nimic.

Aceasta i-ar curma firul vieţeĭ.

Dar era prea tîrziŭ în seara aceea.

Trebuia să aştepte pînă a doua zi.

Era posibil oare?

Chiar în acea seară, în intrarea Wagram, o trăsură de casă, trasă de doĭ caĭ, se oprea pe la orele nouă în faţa hoteluluĭ luĭ Francisc Thommeret.

Din trăsură scoborî Henri Dupat.

Sună şi se urcă la primul etaj, unde se afla camera luĭ Thommeret.

Aşteptă cîte-va minute.

Intrase înăuntru cu privirea ironică, cu un aĭer aspru, dar pe dată îşĭ schimbă faţa; ochiĭ i se făcuseră triştĭ, faţa afectată.

Avea adevărata înfăţişare a unuĭ aducător de veştĭ rele.

Thommeret îĭ întinse mîna, fără să observe această atitudine stranie.

— Bună seara, scumpe amice... Pentru ce această vizită tardivă?... Aĭ să-mĭ spuĭ ceva noŭ?...

— Da... şi din nenorocire, scumpul meŭ prieten, ceva care nu-ţĭ va face plăcere...

— Or fi mergînd afacerile răŭ...

— Răŭ, da... foarte răŭ..

Thommeret se îngălbeni teribil.

Figura i se acoperi de sudoare.

— Glumeştĭ, nu-ĭ aşa?

— Vaĭ! aşĭ vrea să glumesc, dar nu pot...

— Atuncĭ?

— Atuncĭ... totul este pĭerdut, scumpul meŭ prieten...

— Totul?

— Totul!!

Şi, foarte calm, dar trist, Dupat arătă cele ce s'aŭ petrecut, neizbînda care, pentru prima oară în viaţa sa, o văzuse abătîndu-se peste cele două afacerĭ pe carĭ le credea cele maĭ bune, oferind rezultatele cele maĭ sigure; atît „Fosfaţiĭ" cît şi „Tramvaiele" se prăbuşiseră într'o îngrozitoare catastrofă de bursă.

El, Dupat, pĭerdea două milioane...

Thommeret, toată averea...

Acesta asculta, zdrobit, nimicit.

Şi, după ce Dupat sfîrşi, Thommeret nu găsi alte vorbe de cît:

— Dar ştiĭ că nu maĭ am nimic, nimic, nimic.... nimic!...

— Te plîng din toată inima.

Şi, ridicîndu-se de pe scaun, Dupat îĭ strînse mîna cu căldură şi plecă.

Cel l'alt rămăsese zăpăcit, pĭerdut, cu capul plecat, pe marginea prăpastieĭ ce se deschisese înainte-ĭ...

VII

A doua zi, cînd se deşteptă, după o noapte de somn greŭ şi plin de vise urîte, Thommeret încercă să judece cu răceală asupra situaţiuneĭ sale.

Nimic!

Intr'adevăr, nu-ĭ maĭ rămînea nimic... dacă n'ar fi avut hotelul în care locuia şi care preţuia o sută cincĭ-zecĭ pînă la două sute de miĭ de francĭ.

Cu preţul ăsta îl cumpărase.

Dacă ar fi fost silit să-l vîndă, şi să-l vîndă imediat, ar fi putut oare să ia pe jumătate din cît a dat?

Avusese încredere în Dupat.

Nu bănuise nimic.

Nicĭ nu-ĭ trecea prin gînd că acest Dupat îĭ prepară de multă vreme catastrofa în scopul de a-ĭ distruge căsătoria.

Avusese o prea mare încredere în acest om ca să poată prevedea un asemenea sfîrşit.

După ce se gîndi bine şi îşĭ făcu toate socotelile, după ce studiă cestiunea sub toate feţele, Thommeret găsi că primul lucru ce trebuia să facă era ruperea căsătorieĭ.

— Ierĭ, această căsătorie mĭ ajuta în planurile mele; azĭ, îmĭ este nefolositoare..... D-şoara Jeana e o fată săracă.... şi acum nu mă pot căsători cu o fată sermană...

Scrise luĭ Duperrier.

Prin scrisoarea aceasta îĭ anunţa că, în urma pĭerdereĭ întregeĭ sale averĭ, nu-şĭ maĭ poate ţine cuvîntul.

Acum, cînd el se ştia ruinat, fără resurse şi destul de răŭ preparat pentru această luptă pentru viaţă, în care săraciĭ sînt tot-d'a-una învinşĭ, nu voia să maĭ tîrască şi pe Jeana în aceste dificultăţĭ, în aceste alternative de pĭerderĭ şi victoriĭ.

Visase pentru ea luxul, bunul traĭ, viaţa bogată, în sfîrşit tot ce ar fi putut să-ĭ dea; acum însă, ne maĭ putînd face aceasta, se retrăgea disperat, hotărît să nu maĭ iubească nicĭ o dată.

„Plîng, zicea el terminînd; vărs lacrimĭ de durere şi mînie".

Şi, ca să se creadă că ĭ-aŭ curs lacrimĭ pe filele scrise, stropi scrisoarea cu apă.

S'ar fi zis că a plîns cu adevărat, aşa de straşnic era efectul.

El nu iubea pe Jeana.

O găsea foarte frumoasă, foarte seducătoare, dar inima luĭ nu era accesibilă iubireĭ.

Virî scrisoarea într'un plic.

Tocmaĭ pe cînd lipea plicul, intră valetul:

— Domnule, a sosit D-şoara de Sanvaud...

— Jeana?

— Logodnica D-tale, Domnule.

— Cu tatăl săŭ?

— Nu; singură!

— Ce s'o fi petrecînd? Zi-ĭ să intre în salon.

Aruncă o căutătură grăbită asupra toaleteĭ sale.

Şi ĭ veni o ideĭe ciudată:

— Singură! He! he! he! Mă iubeşte, da, mă iubeşte.... Iată, fără îndoĭală, o ocaziune în care nu sînt de cît un imbecil... Şi, cu toate astea, fata e frumoasă... o bucăţică regească.

Scrise adresa pe plic şi dădu scrisoarea servitoruluĭ:

— Du-te şi pune scrisoarea aceasta la poştă numaĭ de cît...

In urmă îşĭ zise:

— Şi odată ce am regulat afacerea ce mă interesa, acum să mă pregătesc pentru amor...

Şi, rezemîndu-se pe două cîrjĭ, intră în salon.

Va urma

Minora Rada, fiica locuitorului Dumitru Stanciu Crețu, din comuna Lopătari, plaiul Slănic, județul Buzău, a fost violată, într'una din nopțile trecute, de către Moise Vasilescu, învățătorul comunei Lopătari, în următoarele împrejurări:

Stanciu Crețu, bunicul minorei, domiciliat în comuna Mînzălești, fiind grav bolnav, fiul acestuia, Dumitru Stanciu Crețu, s'a dus și a stat în cursul acelei nopți lîngă patul bolnavului, lăsînd acasă pe fiica sa Rada, cu un băiat de 8 ani.

Invățătorul, care urmărea pe copilă de mai mult timp, profită de lipsa părinților minorilor, se introduce cu forța în camera unde aceștia dormiaŭ cu ușile închise pe din năuntru și sare asupra copilei.

La țipetele surorei sale, copilul sare în ajutor, dar este doborît la pămînt de loviturile ce 'i aplică acest nerușinat. Mizerabilul, în urma unei lupte înverșunate, reușește a viola copila și apoi s'a făcut nevăzut.

Părintele, încunoștiințat de cele întîmplate în casa sa, s'a dus la primăria pentru a denunța faptul, dar nu a găsit pe nimeni, primarul și ajutorul fiind duși după interesele lor afară din comună. — Disperat, a luat copiii și a venit în Buzău, denunțînd cazul D-lui procuror, care a și început cercetările.

Finanțe, comerciŭ, industrie

20 Maĭ (1 Iunie) 1897

Timpul ploios decurajează lumea comercială; este multă teamă ca recolta să nu fie compromisă.

Piața, foarte puțin animată, pentru a nu zice complect inactivă, nu înregistrează nici o operațiune importantă; cererile, foarte rare la oferte și aproape nule pentru devise, aŭ produs o tendință foarte calmă la închiderea de seară.

Iată și buletinul de închidere stabilit ieri:

Pentru rimese asupra străinătăței:

Cecul Londra	a făcut	25.20
„ Berlin	„	123.60
„ Paris	„	100.25
„ Belgia	„	100.00
„ Viena	„	211.50

Efectele aŭ cotat:

Oblig. de stat 6%		102.50
Renta perpetuă	5 la sută	102.50
„ amort. externă	5 „ „	100.75
„ „ internă	5 „ „	95.75
Renta amort. exter.	4 „ „	89.50
„ „ internă	4 „ „	88.50
Comunalele vechi	5 „ „	98.50
„ noui	5 „ „	99.50
Funciare rurale	5 „ „	95.—
„ urbane	5 „ „	91.—
Urbane de Iași	5 „ „	86.—
Banca Națională		1790.—
„ Agricolă		200.—

Știrile de la bursele din străinătate arată și acolo o slăbire a cursurilor, datorită nouilor complicațiuni în afacerea greco-turcă.

Porturile noastre inactive; cu toate concesiunile făcute de vînzători, tîrgul cerealelor este neînsuflețit: cumpărătorii se abțin aproape cu desăvîrșire.

Gius.

Știri artistice

A sosit în București, venind de peste ocean, cunoscutul artist gimnastic Simeon Petrescu, unul din cei d'întîi elevi ai D-lui George Moceanu, profesor de gimnastică. D. Petrescu a adus cu sine pe fiica D-sale, Eugenia Petrescu, una din celebritățile gimnastice din lume, și în seara de Mercuri, 21 Mai, în *Grădina Rașca*, d-ra Petrescu va da o reprezentațiune științifică, cu bine-voitorul concurs al artiștilor Teatrului Național și al D-lui G. Moceanu, împreună cu elevii.

INFORMAȚIUNI

Starea prințului Ferdinand

Ziua de 20 Mai

Orele 6 dim.

Bolnavul a petrecut o noapte foarte bună. Nu s'a deșteptat de cît o singură dată, pe la orele 3 și jum., cînd a cerut să bea puțin lapte.

Sora de caritate care se află lîngă bolnav, urmînd prescripțiunile doctorilor, varsă în paharul cu lapte cîte-va picături de apă de flori.

Orele 7 dim.

Doctorii intră în acest moment și, procedînd la o scurtă examinare, rămîn cu desăvîrșire satisfăcuți, după cum se poate vedea și din următorul

Buletin

20 Mai, 7 ore dimineața. — Starea a. s. r. este cît se poate de satisfăcătoare. De 36 ore deja temperatura se menține în limitele normale. Acum termometrul arată 37°. Pulsul bun, respirația liberă. Boala se poate considera ca ajunsă la începutul perioadei de convalescență. Al 2 lea buletin se va da la orele 5 p. m.

(s.s.) **D-r. Cantacuzino.**
D-r. Buicliu.
D-r. Kremnitz.

Orele 7 și jum.

Se comunică regelui prin telefon rezultatul consultațiunei medicale.

Princesa intră în camera bolnavului, cu care stă pînă la orele 8 și jum.

Un reporter al nostru a avut o mică convorbire cu D. doctor Kremnitz, care se întorcea de la oficiul telegrafic, unde comunicase regelui buletinul și-i dăduse cîte-va deslușiri asupra stărei bolnavului.

„Starea actuală a prințului, a declarat D-sa, e aprópe o minune; evoluțiunea boalei e un caz ce s'ar putea cita în analele medicale. In ceea-ce privește înlăturarea pericolului, noi credem că această știre o vom putea da chiar mîine țărei. In ceea-ce privește convalescența, ea va fi foarte lungă și anevoioasă. Vor trebui sforțări mari pentru a preveni atît reîntoarcerea boalei, cît și pentru a putea înlătura ori-ce consecință fatală“.

Orele 8

D-nii Sturdza, Djuvara și general Berendei sosesc la palat. După ce citesc încă o dată buletinul, miniștrii se urcă în camera doctorilor, cu cari staŭ în convorbire pînă pe la orele 9.

In acest timp sosesc mai multe persoane cari se înscriŭ in registre. Am remarcat pe D-nii: Franck de la Banca Rominiei, colonel Odobescu, C. F. Robescu, colonel Coandă, general Horbaski, D. Giani, etc., etc.

Orele 8 și jum.

Princesa iese din camera bolnavului și, însoțită de D-na Cazimir, purtînd o rochie albastru-safir, avînd capul acoperit cu o broboadă de dantelă neagră, trece, prin galeria-colonadă a clădirei laterale, la biserică, unde se oficiază sfînta leturghie.

După o jumătate de oră de rugăciune iese și se duce direct în camera copiilor săi, unde stă pînă la orele 9 și jum, cînd sosește regina la palat.

Orele 9 și jum.

La orele 9 și jum. sosește regina, însoțită de D-na O. Mavrogheni.

Se scoboară din trăsură prin parc și în vestibul e întîmpinată de prințesă.

Ambele se duc în camera bolnavului. Prințul primește cu multă veselie pe suverană, care il îmbrățișează; în acest moment însă, doctorul Buicliu, sosind în cameră, solicită de la prinț a vorbi cît se poate de puțin și roagă apoi pe regină și prințesă a părăsi camera pentru a nu consuma oxigenul ce se degajează din rezervoriul anume așezat la capul bolnavului.

Orele 10

Sosește D. Caton Lecca, prefectul poliției Capitalei. D-sa intră imediat în camera miniștrilor, spunînd că gara de Nord l'a anunțat că trenul de 11,25, cu care marea ducesă de Hessa trebuie să sosească în halta Cotroceni, a suferit o întîrziere de 3 ore, din cauza unei transbordări pe liniile ungare.

Primul consult cu doctorul Leyden, care sosește la orele 7 și 40 cu un tren special în halta Cotroceni, va avea loc astă-seară, la orele 9.

H.

Marea ducesă de Hessa, sora prințesei Maria, care sosește azi, la orele 2 p. m., va sta în țară vre-o 15 zile. Ea va locui în apartamentele prințesei Maria.

Prințul Ferdinand, simțindu-se ieri mai bine și observînd că în odaia în care a fost adus în ultimul timp nu se afla de cît un pat, o masă și cîte va scaune, a cerut să i se aducă toată mobila.

Doctorul Leyden va fi găzduit în palatul de la Cotroceni. I s'aŭ pregătit deja trei camere în apartamentele din aripa stîngă a palatului, alături de apartamentele prințului.

Pentru Cataramă

Azi s'aŭ prezintat la redacția noastră peste 20 de locuitori din mahalaua Jarcalești, strada Caracaș,—mahala situată ceva mai în sus de Bragadiru.

Bieții oameni eraŭ disperați: întreaga lor mahala este inundată.

Apa adunată din ploile cari cad necontenit, neavînd scurgere, a pătruns în case.

Locuitorii aŭ fost nevoiți să-și urce lucrurile în pod, unde trăiesc și femeile și copiii lor, amenințați la fie ce moment să se vadă duși cu casele surpate în mijlocul apei, care se înalța din ce în ce.

In zadar s'aŭ dus la faimosul Cataramă li ții oameni, căci primarul a dat din umeri și, ca un adevărat cap de bandă, a rămas rece față de plîngerea nenorociților victime ale inundației.

Oamenii alergă acum în toate părțile disperați, neștiind cum să-și scape soții e, copiii și avutul din primejdie.

Mai lasă banditizmul, Cataramă, și fă'ți datoria de primar.

T.

Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra coloanei a cincea din numărul de față. Intr'însa publicăm o interesantă corespondență a colaboratului nostru „Pol“, care descrie foarte mișcător chipul eroic cu care s'aŭ luptat garibaldienii la Domokos și Tzamassi.

In ultimul moment s'a primit o telegramă din Predeal, prin care se anunță că trenul în care se afla doctorul Leyden s'a înămolit, din cauza inundațiilor, în apropiere de frontieră.

Pînă în acest moment nu se poate ști, deci, ora fixă la care doctorul german va sosi în halta Cotroceni.

Din ordinul direcției C. F. R., un tren special a pornit din Predeal, cu scopul de a evita o întîrziere prea mare în sosirea eminentului medic.

RUȘII IN BULGARIA

Din Brăila ni se trimite o știre din cele mai grave, pe care o înregistrăm atrăgînd asupra ei atențiunea guvernului.

Dacă această știre se confirmă, atunci sîntem fără îndoială în ajunul unei serioase complicații în Orient.

De alt-fel, atitudinea Rusiei în rezolvirea conflictului greco-turc este destul de curioasă pentru ca să nască serioase îngrijiri.

*

Iată știrea ce primim din Brăila:

Ni se comunică cum că de alaltă ieri, 18 Mai, aŭ început să se vadă trecînd prin fața orașului Brăila șlepuri rusești încărcate cu tunuri, cai și soldați.

Aceste șlepuri sînt remorcate de vapoare rusești. Ele vin de la Reni și merg spre Bulgaria.

*

Cum se vede, încep să se repete scenele de la 1877.

In ori-ce caz, ar fi bine să știm mai pozitiv ce este exact în această știre.

Rep.

Evenimentul din Iași ne aduce următoarea știre:

„In întrunirea conservatoare-radicală ce s'a ținut Sîmbătă seara în sala Chateau-aux-fleurs s'a dat cetire unei scrisori a D-lui Lascar Catargiu prin care șeful partidului conservator își arată nemulțumirea sa că din cauza incidentului local din Ploiești unii tind a provoca o ruptură între D-sa și D. P. P. Carp.

„D. Catargiu sfătuiește pe „conservatorii din Iași“ de a nu se potrivi și a nu tinde la o ruptură cu junimiștii.

„Se pare însă că nu toți dintre cei prezenți aŭ rămas mulțumiți de această scrisoare“.

D-nii Sisilici, șeful comptabilităței ministerului de domenii, Cartiear, inspector domenial, și Barcule!, secretar-comptabil la școala de agricultură de la Herăstrăŭ, aŭ fost însărcinați de D. Stolojan, ministru de domenii, să facă o inspecție asupra comptabilităței pe la toate institutele și școalele pendinte de acest departament, cu scop de a se stabili uniformitate în ținerea comptabilităței.

Inundațiile

Ploile abondente ce cad de vre-o cîte-va zile aŭ înecat cîmpii și sate întregi.

Rîurile aŭ venit foarte mari și cu mult mai furioase de cît săptămînile trecute; comunicațiile, cari abia se restabiliseră, aŭ fost din noŭ întrerupte.

*

Podurile de lemn de peste rîurile Oltul, Prahova, Ialomița, etc. aŭ fost luate de apă.

*

Oltețul venind foarte mare, e temere că la Balș comunicația va fi iarăși întreruptă.

*

Rîul Bistrița a făcut stricăciuni colosale în județul Neamț.

Marele pod de la Roznov a fost luat de apă, asemenea și cele-l'alte poduri aŭ fost cu totul înecate.

*

Cele două ramuri ale Bahluiului, cari se împreună la Podul-Iloaei, aŭ debordat și înecat cîmpii întinse.

*

In Dobrogea ploile aŭ făcut foarte mari stricăciuni. Comuna Almalaŭ, din apropiere de frontiera Bulgariei, a fost inundată. Locuitorul Vasile Deli și-a găsit moartea în valuri.

*

Jiul și Dunărea aŭ inundat de asemenea mai multe sate. Tîrgul Băchet, șoseaua Bechet, portul și cheiul cel mare sînt în pericol de a fi înecate.

Luni, 19 Mai, s'a oficiat în sinagoga din Iești, în fața autorităților locale, un serviciŭ divin pentru însănătoșirea a. s. r. principelui Ferdinand al Rominiei.

La acest serviciŭ religios a azistat întreaga populație izraelită.

D. D. Sturdza a fost primit azi de dimineață în audiență la palat, unde a expus suveranului măsurile luate de guvern în privința primirei d-rului Leyden în halta Cotroceni.

Domnișoara baroneasa de Rotzmann însoțește pe marea ducesă de Hessa în călătoria sa la București.

D. P. Carp a plecat ieri la Iași.

D-sa a fost primit aseară în gara Iași de către fruntașii junimiști din acel oraș.

Astă-seară, D. Carp va avea o consfătuire intimă cu junimiștii din localitate.

Eri dimineață a fost în Galați D. Saligny, directorul general al căilor ferate, însoțit de D. Mareș, șef de serviciŭ de mișcare, și a inspectat toate serviciile dependinte de administrația drumurilor de fier.

D. Saligny, la orele 10, a plecat din Galați pe linia Tecuci.

Regele a primit din partea marelui duce de Baden o scrisoare prin care-i notifică încetarea din viață a principelui Wilhelm de Baden.

D. Sardelly, trimisul nostru special pe cîmpul de războĭ turco-grec, s'a întors în țară.

Cu începere de azi, D-sa își rela ocupațiile sale la ziarul grecesc IRIS din Capitală.

D. profesor V. Babeș ne roagă să publicăm următoarele:

Față cu diferitele știri eronate ce circulă în acest moment în oare cari ziare asupra naturei boalei prințului moștenitor și despre cari se pretinde că ar fi ieșit din institutul de bacteriologie, declar că nici sub semnatul, nici personalul acestui institut nu am fost puși în pozițiune de a ne putea pronunța și, din această cauză, nici nu am afirmat nimica în aceasta privință.

Profesor **V. Babeș.**

Astă-zi s'aŭ întrunit la ministerul de instrucțiune comisiunile pentru examenul de definitivat al membriilor corpului didactic primar urban și rural.

Concursul va începe Vineri, pe serii.

Un inspector de poliție a plecat azi de dimineață la Predeal pentru a asista la sosirea d-rului Leyden la frontiera țărei și pentru a-i înlesni toate cele necesare spre a trece frontiera.

Inspectorul va însoți apoi pe eminentul medic berlinez în drumul spre București.

Prin adresa No. 64,417, din 27 Mai s. n., direcția C. F. R. face cunoscut locotenentului Păun că, pentru trebuințele serviciilor ei, a admis insecticidul desinfectant și că e invitat a veni să subscrie contractul pe un period de trei ani pentru furnitura a 2,000 litri pe an.

Inventatorul lichidului, D. locotenent Păun, pleacă zilele acestea la Belgrad, Sofia și Constantinopol pentru a efectua vînzarea unei cantități de 250,000 litri de acest lichid, necesar căilor ferate orientale și armatelor sîrbe și bulgare.

D. locotenent Păun e fratele regretatului poiet Ioan Paun.

Grație unei împrejurări extraordinare, am reușit să punem mîna pe ultima fotografie a prințului Ferdinand, reprezentînd pe moștenitorul tronului în costumul istoric pe care l'a purtat la balul ce a fost la Cotroceni în luna Februarie a. c.

Credem că facem o surpriză cititorilor oferindu-le GRATIS în suplimentul de astă-zi fotografia acestui tînăr vesel și doritor de viață.

Sîmbătă seara a evadat din penitenciarul din Tecuci Nicolae Zlătianu, condamnat la 15 ani închisoare.

Tîlharul n'a fost prins încă.

Din cauza sărbătorii Sfinților Constantin și Elena, *Adevĕrul* va apare mîine dimineață INTR'O SINGURĂ EDIȚIUNE.

ULTIMA ORĂ

D-rul Leyden sosește la Cotroceni astă-seară, la ora 11 și 45.

Consultația se va face mîine de dimineață.

Sosirea marei ducese de Hessa

Orele 2 și 40

Trenul e în întîrziere cu 15 minute; sosește în halta Cotroceni la orele 2 și 40, în loc de 2 și 25, cum era anunțat.

La gară, principesa Maria cu D-na Greceanu, D-ra Cazimir, D-nii Sturdza, Djuvara, I. Brătianu și casa militară și civilă a prințului.

D. E. Miclescu, sub-directorul C. F. R. conduce trenul de la Chitila.

Indată ce s'a oprit trenul, ducesa s'a scoborît din vagon.

Intîlnirea surorilor e foarte mișcătoare; amîndouă sînt cu ochii plini de lacrimi.

Regele și regina așteaptă pe ducesa în vestibulul palatului de la Cotroceni.

Suita ducesei se compune din D-ra barona de Rotzmann și din D. baron de Eisenbach, marele equier al curței de Hessa.

De la Cotroceni

La orele 3 p. m. starea prințului Ferdinand continuă să meargă spre bine.

DEPLASARI

19 MAIŬ

Hotel Bulevard: Stoinescu, avocat, Craiova; Baron Dăratzel, proprietar, B.-Pesta.

Hotel Regal: C. Lupescu, proprietar, R.-Sărat; Cătuneanu, prefect, Buzăŭ; colonel Vasiliu, militar, Focșani.

Englisch-Hotel: maior Calotescu, militar, Viena; E. Festa, voiajor, Londra; G Vasilescu, proprietar, Calafat.

Hotel Paris: D-na Titulescu, menageră, Craiova; Lecca, moșier, Suhatu.

Hotel Capșa: A. Constandinidis, proprietar, Brăila; N. Faranga, inginer, Brăila.

Hotel Frascati: Tenero Ferrucio, inginer, Brăila; Fraber, voiajor, Giurgiu.

Hotel Metropol: D-na Negulescu, proprietară, Ploești; Moșiors, proprietar, Drăgășani; d-r Besteloiu, medic, T.-Vestei; Cigleana Giuvara, voiajor, Paris.

Hotel Bristol: Schreimer, comerciant, Temesvar; Friderich Grüm, comerciant, Buda-Pesta; Iosef Elszasz, comerciant, B.-Pesta; S. Groszman, comerciant, Esztergom; Schiel, comerciant, Azuga.

Hotel Colaro: M. Weissengruen, comerciant, Viena; Beker, comerciant, Giurgiu; N. Sardelli, comerciant, Craiova.

Hotel de France: Blum, comerciant, Leipzig; Grusepi, comerciant, B.-Pesta.

Hotel Continental: Durando, inginer, T.-Ocna; Pîcleanu, deputat, Buzăŭ; Demetriadi, avocat, Buzăŭ; Paul Rogan, comerciant, Viena.

Hotel Dacia: Cezar Proit, Engel Geamet, voiajori, Viena; N. Hagiu, arendaș, Copăceni; căpitan Ionescu, militar, R.-Vilcea; Apostol Mihail, arendaș, Letea Veche.

Hotel Gabroveni: Pribegeanu, arendaș, Călărași; D-na Georgescu, liberă, Călărași; Nicu Sasu, comerciant, T.-Vestei; Spiru Murat, comerciant, Brăila.

Hotel Union: Stoicescu, proprietar, Buzăŭ; Gruber, comerciant, Constanța; A. Iosef, proprietar, T.-Vestei.

Hotel Central: A. Dobrescu, moșier, Pitești; E. Ansigustopol, moșier, Buzăŭ; Hautos, moșier, Buzăŭ; M. Cociu, moșier, Bucșani; C. Cociu, moșier, Bucșani; I. Brcșteanu, moșier, Costești.

Hotel Universal: I. Dudescu, comerciant, T.-Vestei; Nicolau, comerciant, Caracal; Frantz Conrad, comerciant, Cluj.